

Les nou vides de Carles Puigdemont

L'obtenció de l'acreditació com a eurodiputat certifica un nou èxit de l'expresident des de l'exili, on ja ha superat els tràngols de l'empresonament a Alemanya i dels processos anteriors d'extradició



Carles Puigdemont i Toni Comín, aquest divendres al Parlament Europeu | ACN

En les eleccions europees del 26-M, Carles Puigdemont va obtenir 1.025.411 vots. Una victòria inapel·lable que el va tornar a erigir com a líder de l'independentisme i que obria un nou front jurídic i polític: podria entrar l'Eurocambra com a diputat? Des del primer moment va topar amb les traves de l'Estat i dels serveis jurídics d'un Parlament Europeu liderat en aquell moment per Antonio Tajani, però des d'aquest divendres, set mesos després dels comicis, ja està acreditat com a representant

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/193136/puigdemont/comin/acreditats/eurodiputats>) al costat de Toni Comín, número dos a la llista de Junts per Catalunya (JxCat). La imatge d'ells dos amb el distintiu penjat del coll obre oficialment una nova etapa a l'exili.

La fotografia ha estat possible perquè, just ahir, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) va dictaminar que Oriol Junqueras disposava d'immunitat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/193054/justicia/europea/desautoritza/suprem/reconeix/immunitat/junqueras>) des del moment de la proclamació oficial

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182050/boe/proclama/puigdemont/comin/junqueras/eurodiputats/electes>) de resultats de les europees. El veredict va obrir de bat a bat les portes per a Puigdemont i Comín, que van donar ordres immediates al seu equip d'advocats -Josep Costa, per

exemple, ha volat a Brussel·les avui a primera hora- per tal d'obtenir l'acreditació. La imatge dels dos dirigents de JxCat a les escales de l'Eurocambra suposa un nou èxit jurídic -i polític- de l'exili, i se suma a vuit episodis més en què l'expresident va superar dificultats un cop va decidir marxar de Catalunya.

- Destitució i exili

L'aplicació del 155 va cessar tot el Govern i va situar els seus membres en una disjuntiva: arriscar-se a entrar a la presó o bé optar per defensar-se des de l'estranger. Puigdemont va liderar aquesta via instal·lant-se a Bèlgica, i des d'allà va combatre les primeres escomeses judicials. L'expresident es va posar a disposició de la justícia al cap de pocs dies d'aterrar a Brussel·les, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/142105/puigdemont/entrega/justicia/belga>) i va presentar-se en seu judicial el 17 de novembre i també el 4 de desembre (<https://www.naciodigital.cat/noticia/143942/jutge/belga/decidira/14/desembre/si/extradeix/puigdemont?rlc=p1>). En tot moment se'l va deixar en llibertat i es va rebutjar l'entrega immediata a Espanya. La decisió final s'havia de prendre el 14 de desembre, però el Suprem va acabar retirant abans les ordres europees de detenció (<https://www.naciodigital.cat/noticia/144013/suprem/retira/euroordre/detencio/sobre/puigdemont/consellers>).

Puigdemont es va posar a disposició de la justícia belga, que no va autoritzar l'extradició immediata a Espanya i va acabar aixecant les mesures cautelars

Això va fer, per tant, que tant Puigdemont com els consellers que s'havien quedat amb ell a Bèlgica -Clara Ponsatí, Lluís Puig, Toní Comín i Meritxell Serret- quedessin en llibertat i sense mesures cautelars (<https://www.naciodigital.cat/noticia/143942/jutge/belga/decidira/14/desembre/si/extradeix/puigdemont?rlc=p1>). Arrencava així una etapa de l'exili que estaria especialment marcada per les eleccions del 21-D, per a les quals l'expresident de la Generalitat es preparava mentre intentava evitar -per primer cop- l'extradició.

- El naixement de JxCat

Quan Artur Mas el va escollir com a successor a la Generalitat davant del veto de la CUP, Puigdemont va voler subratllar d'entrada que no aspirava a ser candidat de CDC -l'espai nacionalista encara no s'havia refundat- a les properes eleccions catalanes. Així ho va clarificar davant del consell nacional del partit, i després ho va deixar clar davant la direcció del PDECat a mesura que avançava la legislatura (<https://www.naciodigital.cat/noticia/123088/puigdemont/traslada/cupula/pdecat/no/es/presentara/properes/eleccions>). Tot va canviar, però, quan va ser destituït i es va instal·lar a Bèlgica: va decidir liderar una llista transversal -la unitària va ser impossible pel rebuig d'ERC- sota el nom de Junts per Catalunya (JxCat).

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=lfFMuRO4fc8>

Per bastir la candidatura, Puigdemont va minimitzar el pes del PDECat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/142915/puigdemont/minimitza/pes/pdecat/llista/definitiva/junts/catalunya>) i va fitxar Jordi Sánchez

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/142779/jordi/sanchez/sera/numero/dos/puigdemont/junts/catalunya>), fins aquell moment president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i empresonat des del 16 d'octubre del 2017. La llista, plena d'independents, es va posar en marxa entre

Brussel·les, Soto del Real i Barcelona a través d'una campanya que va dirigir Elsa Artadi, un dels principals suports de l'expresident a Palau. Les enquestes, en un primer moment, no els atorgaven una posició lluïda, però les van revertir.

- Victòria sobre ERC contra pronòstic

La nit del 21-D va ser d'eufòria a JxCat. La candidatura de Puigdemont va aconseguir superar ERC per 12.000 vots i dos escons, i va quedar segona per darrere de Ciutadans, que va obtenir 36 representants. L'expresident, això sí, passava a ser el candidat amb més suports per intentar la investidura. En campanya, el dirigent independentista havia promès tornar si guanyava les eleccions, però amb el pas de les setmanes el compromís va mutar en fer camí cap a Catalunya si era investit pel Parlament. Un episodi que encara ressona ara, quan ha passat un any i quatre mesos

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/179098/jxcat/insisteix/vigencia/restitucio/puigdemont/portes/26-m>) .

- Investidura fallida, influència intacta

Després de la constitució del Parlament, marcada per l'excepcionalitat del moment -amb diputats empresonats i a l'exili-, Roger Torrent va obrir consultes per proposar candidat a la investidura. Qui més suports tenia era Puigdemont, de manera que es van multiplicar els contactes entre JxCat, ERC i CUP per fer possible una investidura a distància immediatament combatuda pel govern espanyol del PP i vetada pel Tribunal Constitucional (TC) després d'hores d'inèdita deliberació interna

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/147445/constitucional/nom/suspen/investidura/puigdemont/si/no/torna>) .

[noticia]193067[/noticia]

Davant d'aquest context, Torrent va decidir ajornar la investidura arran de la "manca de garanties"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/147576/torrent/ajorna/ple/assegurar/investidura/amb/totes/garanties>) . Això va enervar JxCat, que va promoure una reforma de la llei de presidència que també va ser tombada pel TC. Puigdemont no va ser escollit de nou president, però va mantenir la influència intacta: va designar Jordi Sánchez com a substitut i, després que el jutge Pablo Llarena li denegés el permís per anar al Parlament, el nom triat va ser el de Jordi Turull. La investidura de l'exconseller de la Presidència va fracassar per la negativa de la CUP i, a banda, l'endemà del debat va ser empresonat a Madrid.

- Detenció (i llibertat provisional) a Alemanya

Mentre el Parlament encara estava en xoc per l'empresonament de Turull, Josep Rull, Carme Forcadell, Dolors Bassa i Raül Romeva, saltava l'alarma informativa des del nord d'Alemanya: Puigdemont havia estat detingut quan tornava d'un viatge a Finlàndia i estava essent traslladat a la presó de Neümunster. L'aparell de l'Estat va cantar victòria perquè es preveia l'extradició pràcticament immediata de l'expresident de la Generalitat, però ho va fer massa d'hora: la justícia el va deixar en llibertat provisional al cap de poc més d'una setmana i, a banda, va descartar d'entrada el delictes de rebel·lió.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=04yC_cnl744

És en aquest període de llibertat a Alemanya que Puigdemont decideix desbloquejar la investidura d'un nou president de la Generalitat. El segon intent de situar Sánchez a la Generalitat no funciona per les traves de Llarena i, davant la pressió dels presos i de part de l'independentisme per aixecar ja l'article 155, l'expresident va triar Quim Torra com a successor

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/154482/puigdemont/tria/quim/torra/131e/president/generalitat>)

. La reunió definitiva es va produir a Berlín, on estava instal·lat provisionalment. Torra, en tot moment, encara reivindica Puigdemont com a president legítim i té molt en compte el seu criteri:

diversos cops al mes, el líder de JxCat intervé per videoconferència en reunions restringides al Palau de la Generalitat.

- Fracàs de les euroordres

La situació de llibertat provisional a Alemanya es va allargar fins que el tribunal d'Schleswig-Holstein va decidir extradir Puigdemont, però només per un delictes de malversació de fons públics i no de rebel·lió

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/159173/alemanya/accepta/extradir/puigdemont/malversacio>) .

Llarena, molest, va apostar per renunciar a les euroordres

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/144013/suprem/retira/euroordre/detencio/sobre/puigdemont/consellers>) . El castell de cartes de la causa al Suprem va acabar caient de manera que cap dels exiliats -Ponsatí, Comín, Serret, Puig i l'expresident- van quedar en llibertat mentre els seus companys de Govern eren processats pel Suprem.

Llarena, en veure que Alemanya només extradia Puigdemont per malversació i no per rebel·lió, va renunciar a les euroordres

Puigdemont va tornar d'Alemanya fins a Waterloo, on havia posat ja en marxa la Casa de la República. Allà el van rebre els membres de l'anterior Govern i també Torra, que s'hi va desplaçar expressament. El líder de JxCat va poder començar a treballar definitivament en el Consell per la República, que es va acabar presentant el 8 de desembre a Brussel·les

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/168570/consell/allunya/fantasma/simbolisme/cridant/al/sacrifici/batalla/final/amb/estat>) i que, de moment, no arriba als 70.000 inscrits.

- Candidatura a Europa

Eren molts els dirigents de JxCat que li demanaven que fes el pas com a candidat a les europees, però Puigdemont no es va decidir fins que va tenir damunt la taula dos informes

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/177843?&passaact=8236f48b240014399746ef4a2fcb7100&renovaportada=1>) elaborats per dos equips jurídics independents que li garantien que podria agafar l'acta al Parlament Europeu en cas de ser escollit. L'expresident no només va imposar els seus afins a les llistes al Congrés, sinó que va assumir el control estratègic des de Waterloo

(<https://www.naciodigital.cat/girona/noticia/29538/pdecat/acata/puigdemont/nchez/borr/nogueras/tramosa/lideraran/llista/madrid>) . L'endemà de les eleccions espanyoles -en les quals JxCat va perdre un diputat i va obtenir un resultat que en privat és criticat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/178944/inquietud/mon/municipal/jxcats/resultat/espanyoles>) -, però, la JEC va decidir vetar la seva candidatura a Europa arran dels recursos de PP i de Ciutadans.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=dSSxsVf-4OU>

La maquinària jurídica de JxCat es va posar en marxa amb tres recursos i finalment va ser el jutjat contenciós-administratiu de Madrid qui va avalar la candidatura de Puigdemont

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/179069/llum/verda/candidatura/puigdemont/europa>) . Abans, l'expresident, Toni Comín i Clara Ponsatí ja havien rebut el suport del Tribunal Suprem -que s'ha inhibit de prendre la decisió final- i també de la Fiscalia, dos organismes que sempre han estat alineats contra l'independentisme.

- Nou triomf a les urnes

Un cop aixecat el veto, l'equip de campanya de Puigdemont es va trobar amb un altre problema: trobar un proveïdor per imprimir les paperetes i, després, repartir-les arreu del territori. En campanya es va dedicar una furgoneta -per la qual hi van passar dirigents de JxCat com Laura Borràs- que feia arribar les paperetes a tots els municipis. També es van repartir a la seu de la formació i aprofitant els mítings. La crida a la "màxima concentració" del vot republicà que va fer Puigdemont l'última setmana va fer que obtingués més d'un milió de vots i superés Junqueras.

[noticia]180751[/noticia]

La petició de "multiplicar" la feina a l'exili i la crida a portar "el Govern de l'1-O" a tenir "veu i vot" al Parlament Europeu van servir a l'expresident per obtenir una victòria amb un alt component simbòlic, que compensava uns discrets resultats municipals de la seva formació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180744/puigdemont/compensat/discrets/resultats/municipals/jxcat?rlc=p1>) i que enviava un missatge a l'Estat: si algú l'incomoda i se'n va sortint, aquest era ell. La batalla que arrencava després del 26-M no s'ha resolt fins ahir, gràcies a la decisió del TJUE sobre Junqueras, i va incloure episodis en què l'exili va topar amb complicacions. Per exemple, Puigdemont no va creuar la frontera entre Alemanya i França el 2 de juliol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/183275/europa/posa/limits/via/puigdemont>), dia que es constituïa l'Eurocambra a Estrasburg, pel temor a una detenció en territori francès. Els seus advocats així el van advertir.

- Obtenció (ara sí) de l'acta d'eurodiputat

Des de la sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes que van promoure el referèndum, l'expresident ha vist com es reprenia el procés d'extradició. Ha comparegut dues vegades davant la justícia belga, que ha té prevista una nova vista oral el 3 de febrer. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/192878/justicia/belga/ajorna/decisio/sobre/puigdemont/fins/es/resolgui/immunitat>) No volia prendre cap decisió abans de conèixer el veredict del TJUE sobre la immunitat de Puigdemont, que es preveu en les properes setmanes. El fet que el líder de JxCat accedeixi definitivament a l'acta d'eurodiputat -ara disposa d'una provisional- impacta de manera molt directa en l'euroordre.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=y5wSres6VqI>

Bàsicament, en caldria una de nova i també el debat i votació d'un suplicatori a l'Eurocambra que donaria visibilitat a la causa independentista en les institucions europees. A banda, la immunitat adquirida fa que Puigdemont obri una etapa en què recuperaria la llibertat de moviments, malgrat que els seus advocats li recomanen no trepitjar territori espanyol. Sí que podria anar a Perpinyà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/193069/video/perpinya/perpinya/euforia/jxcat/futur/puigdemont/eurodiputat>), a la Catalunya Nord, on els dirigents de JxCat esperen veure'l més d'hora que tard ja com a eurodiputat formal.